

Mga Anak ng Pangako

“Babalik ako sa iyo sa ganitong oras sa susunod na taon, at ang iyong asawa, si Sarah, ay magkakaroon ng isang anak na lalaki!”
Genesis 18:10

Maraming taon matapos tawagin ng Diyos mula sa lupain ng Ur, si Abraham ay banal na inutusang sumama sa kanyang anak na si Isaac sa lupain ng Moria. Sinabi ng Diyos, "Dalhin mo ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak—oo, si Isaac, na iyong mahal na mahal—at pumunta ka sa lupain ng Moria, at ihandog mo siya bilang isang handog na susunugin sa isa sa mga bundok, na ipapakita ko sa iyo." Genesis 22:2

Pagdating sa Moriah, naghanda si Abraham na ialay ang kanyang pinakamamahal na anak bilang patotoo sa kanyang dakilang pagmamahal sa Diyos. Gayunpaman, sa napakahalagang sandali, ang kamay ni Abraham ay pinigilan ng isang anghel na ihain si Isaac. (talata 11,12). Sa pagsasalita para sa Diyos, sinabi ng anghel, "Dahil sinunod mo ako at

hindi mo ipinagkait kahit ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak, sumusumpa ako sa aking sariling pangalan na tiyak na pagpapalain kita. Pararamihin ko ang iyong mga supling na hindi mabilang, tulad ng mga bituin sa langit at ng buhangin sa dalampasigan. Sasakupin ng iyong mga inapo ang mga lungsod ng kanilang mga kaaway, at sa pamamagitan ng iyong mga lahi ay magiging mga kalaban mo ang lahat. sinunod ako.” talata 16-18

Hindi sa pamamagitan ng Batas

Nang maglaon, naunawaan ng mga Israelita ang kanilang natatanging pambansang katayuan sa ilalim ng Tipan ng Kautusan na itinatag ng Diyos sa pamamagitan ni Moises sa Bundok Sinai. Nakumpirma na sila ang ipinangakong binhi at, bilang likas na mga inapo ni Abraham, ang tanging tagapagmana ng lahat ng ipinangako sa kanya ng Diyos. (Exodo 6:2-8). Gayunman, ipinaliwanag ni Apostol Pablo, “Ang pangako, na siya ay magiging tagapagmana ng sanlibutan, ay hindi kay Abraham, o sa kaniyang binhi, sa pamamagitan ng kautusan, kundi sa pamamagitan ng katuwiran ng pananampalataya. Sapagka’t kung ang mga nasa kautusan ay mga tagapagmana, ang

pananampalataya ay walang kabuluhan, at ang pangako ay walang kabuluhan: Sapagka't ang kautusan ay gumagawa ng poot: sapagka't kung saan walang kautusan, ay walang kapangyarihan sa pamamagitan ng pananampalataya, na sa pamamagitan ng pangako ay walang pagsalangsang. tiyakin mo sa lahat ng binhi; Roma 4:13-16

Ang Ipinangakong Binhi

Sa naunang mga talata, binanggit ni Pablo na ang pundasyon ng mga pangako ng Diyos tungkol sa isang binhi ay hindi nakasalalay sa Kautusan ni Moises kundi sa pamamagitan ng pananampalataya ni Abraham. Itinuro pa ng apostol, Hindi parang nabigo ang salita ng Diyos. Sapagkat hindi lahat ng nagmula sa Israel ay Israel. Hindi rin dahil sila ay kanyang mga inapo ay silang lahat ay mga anak ni Abraham. Sa kabaligtaran, sa pamamagitan ni Isaac mabibilang ang iyong mga supling. Sa madaling salita, hindi ang mga anak ayon sa pisikal na pinagmulan ang mga anak ng Diyos, ngunit ang mga anak ng pangako ang itinuring na mga supling ni Abraham. Sapagkat ganito ang sinabi ng pangako: Sa takdang panahon ay babalik ako, at si Sara ay magkakaroon ng isang anak na lalaki. Hindi lamang

iyon, kundi ang mga anak ni Rebeka ay ipinaglihi sa parehong panahon ng ating amang si Isaac.” Roma 9:6-10

Ang ipinangakong binhi na magpapala sa lahat ng pamilya sa mundo ay hindi natural na si Isaac, sapagkat siya ay nagsisilbi lamang bilang isang larawan ng isang mas dakilang espirituwal na si Isaac. Ang tunay na binhi—espirituwal na si Isaac—ay bubuo ng parehong Hudyo at Gentil. Sa kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, ang espirituwal na binhing ito ay isinilang sa bago at espesyal na paraan, tulad ng kung saan ang likas na Isaac ay ipinanganak sa pamamagitan ng isang tiyak na pangako ng Diyos.

Pangako Kay Mamre

Ang pangako kay Abraham ay ibinigay sa Mamre at itinala para sa atin: “Ang Panginoon ay nagpakita kay Abraham sa tabi ng malalaking puno ng Mamre habang siya ay nakaupo sa pasukan ng kaniyang tolda sa init ng araw. Tumingala si Abraham at nakakita ng tatlong lalaking nakatayo sa malapit. Sa pagpapatuloy, sinabi ng isa sa mga lalaki, “Nasaan si Sara na iyong asawa? At sinabi niya, Doon, sa tolda. At sinabi niya, Tunay na babalik ako sa iyo sa

ganitong oras sa susunod na taon, at si Sara na iyong asawa ay magkakaroon ng isang anak na lalaki. At si Sarah ay nakikinig sa pasukan ng tolda, na nasa likuran niya. Si Abraham at si Sara ay matanda na, at si Sara ay lampas na sa edad ng panganganak; at tatawagin mo siyang Isaac.” Genesis 18:1,2,9-11;

Ipinahayag ni Pablo na ang himala at ang pangakong may kaugnayan sa pagsilang ni Isaac sa gayon ay nagpapawalang-bisa sa pag-aangkin ng mga Israelita ng eksklusibong karapatan sa ipinangakong binhi ni Abraham. Ni ang pangako kay Abraham at Sarah, o sa anak na kanyang isinilang pagkatapos, ay mga produkto ng Kautusan, ngunit mga produkto ng kanilang pananampalataya sa kapangyarihan ng Diyos. Sa kanyang liham sa mga kapatid na Hebreo, binigyang-diin ng apostol na sina Abraham, Sarah, at Isaac ay nagpahiwatig na ang kaligtasan ng buong sangkatauhan ay dapat maisakatuparan sa pamamagitan ng mahalagang elemento ng pananampalataya lamang. Sabi niya, "Sa pananampalataya si Abraham ay sumunod nang tawagin siya ng Diyos na umalis sa tahanan at pumunta sa ibang lupain na ibibigay sa kanya ng Diyos bilang kanyang mana. Pumunta siya nang hindi niya alam kung saan siya pupunta. At kahit na

dumating siya sa lupaing ipinangako sa kanya ng Diyos, nanirahan siya roon sa pamamagitan ng pananampalataya—sapagkat siya ay tulad ng isang dayuhan, na naninirahan sa mga tolda. At gayon din sina Isaac at Jacob, na nagmana ng isang walang hanggang lunsod na itinayo ni Abraham at may tiwala sa pangakong lungsod na may tiwala sa hinaharap. Sa pamamagitan ng pananampalataya, kahit si Sarah ay nagkaroon ng anak, bagaman siya ay baog at matanda na siya na tutuparin ng Diyos ang kanyang pangako. Hebreo 11:8-11

Isaalang-alang ang Pangako

Habang ipinangangaral niya ang dalisay na mensahe ng pananampalataya, si Pablo ay mahigpit na tinutulan ng mga Kristiyanong nagbalik-loob mula sa Hudaismo na nagturo ng pagsunod kay Kristo at sa Batas ni Moises. Sa pagsalungat dito, binanggit ng apostol ang pangako at ang himalang nauukol kay Sarah at sa kapanganakan ni Isaac, at nagtanong, “Sabihin mo sa akin, kayong mga nagnanais na mapailalim sa kautusan, hindi ba ninyo nalalaman kung ano ang sinasabi ng kautusan? Sapagkat nasusulat na si Abraham ay nagkaroon ng dalawang anak, ang isa sa aliping babae at ang isa ay sa

malayang babae. pangako ng Diyos. Galacia 4:21-23

Pagkatapos ay inihayag ni Pablo ang simbolikong kahalagahan ng mga asawa ni Abraham. "Ito ay alegorikong pananalita, sapagkat ang mga babaing ito ay dalawang tipan: ang isa ay nagmula sa Bundok Sinai na nanganak ng mga anak na dapat maging alipin; siya ay si Agar. Ngayon ang Agar na ito ay Bundok Sinai sa Arabia at katumbas ng kasalukuyang Jerusalem, sapagkat siya ay nasa pagkaalipin kasama ng kanyang mga anak. Ngunit ang Jerusalem sa itaas ay malaya, siya ang ating ina. Sapagka't nasusulat, Magalak ka, baog na babae na hindi nanganak; mas marami ang mga anak ng tiwangwang kaysa sa may asawa." talata 24-27

Dalawang Tipan

Sa pamamagitan ng pagbibigay ng pangalan kay Hagar, isang aliping babae, at pagtukoy kay Sarah, isang malayang babae, tinukoy ni Pablo ang dalawa sa mga asawa ni Abraham. Ito ay mga pigura, o simbolo, ng dalawang tipan. Ang isang tipan ay nagpapaalipin sa pamamagitan ng laman at nailalarawan sa literal na Jerusalem. Ang ibang tipan ay nagpapalaya sa pamamagitan ng espiritu at

nailalarawan sa espirituwal na Jerusalem. Sinabi ni Pablo na kinakatawan ni Hagar ang Tipan ng Batas na nagbubuklod sa mga nasa ilalim nito sa mga ordinansang hindi nila kayang tuparin. Si Sarah, sa kabilang banda, ay kumakatawan sa isang tipan ng pagpapalaya kung saan lahat ng nasa ilalim nito ay malaya sa mga hinihingi ng mga ordenansang iyon. Sadyang iniwasan ng apostol ang pagbanggit kay Ketura, ang ikatlong asawa ni Abraham. (Genesis 25:1, 2). Bagaman ang ikatlong tipan ay maaaring ipinahiwatig ni Ketura, ito ay magpapalawak sa pokus ng paksa ni Pablo sa kabila ng dalawang puntong kaniyang ibinibigay. Una, ang Kasunduang Batas ay kumakatawan sa pagkaalipin ng Israel sa isang pamantayan na nagpapanatili sa mga nasa ilalim nito na patuloy na hinahatulan. Pangalawa, may isa pang tipan na, sa kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, ay kumakatawan sa pag-asa ng kalayaan sa pamamagitan ni Kristo mula sa lahat ng paghatol.

Ang Sarah Covenant

Ipinahayag ni Pablo na ang tipan na inilalarawan ng tapat na si Sarah ay “ang ating ina.” Samakatuwid, ang tipan kung saan ilalabas ang

ipinangako na binhi ay maaaring wastong italaga bilang Sarah Covenant, o gaya ng minsang sinasabi, ang Sarah feature ng Abrahamic Covenant. Mula noong Pentecostes, ang mga inaasahang miyembro ng uring ipinangako na binhi ay isinilang sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu. Tinukoy ni Pablo ang espirituwal na uring ito ni Isaac, ang binhi ng pangako, bilang binubuo ni Kristo at ng lahat ng “pag-aari” niya sa kasalukuyang panahon. "Ang mga pangako ay sinalita kay Abraham at sa kanyang binhi. Hindi niya sinasabi, At sa mga binhi, na tumutukoy sa marami, kundi sa isa, At sa iyong binhi, samakatuwid nga, si Cristo. ... Galacia 3:16,27-29

Yaong mga tagasunod ni Cristo na nananatiling tapat, kasama niya, ang bubuo ng tunay na ipinangakong binhi—ang mas dakilang Isaac—na magpapala sa “lahat ng lahi ng mundo.” (Gawa 3:25). Ang mga tapat na ito ay ang mga banal ng Diyos. Sila ay isinilang, inalagaan, at dinala sa pagkakumpleto sa loob ng makasagisag na sinapupunan ng Sarah Covenant, na inilarawan din bilang isang tipan ng sakripisyo. “Tipunin mo ang aking mga banal sa akin; yaong mga nakipagtipan sa akin sa pamamagitan ng paghahain.” Mga Awit 50:5

Ipinaalaala ng apostol sa mga Judaizer na ang Sarah Covenant of sacrifice ay may larawan nang inihula ilang siglo na ang nakalilipas, at bagaman matagal nang baog, ito ay magbubunga ng mas malaking bunga kaysa sa Law Covenant kung saan ang mga Judio ay masigasig at maling nakatuon. Sa pakikipag-usap sa mga isinilang ng Banal na Espiritu ng Diyos, tuwirang sinabi ng apostol ang kanyang punto, na sinasabi, “Ngayon tayo, mga kapatid, gaya ni Isaac, ay mga anak ng pangako.” (Galacia 4:28). Kaya, hindi tinutukoy ni Paul ang pangakong ibinigay sa lupain ng Moriah - Genesis 22 - na nauukol kay Abraham, ngunit sa pangakong ibinigay sa lupain ng Mamre - Genesis 18 - na tumutukoy kay Sarah na nagsilang kay Isaac, isang anak ng pangako.

Bondwoman Cast Out

Sa kanyang sulat sa mga taga-Galacia, patuloy na sinasalungat ni Pablo ang turo ng mga Judaizer. Binanggit niya ang kasaysayan ng labanan sa mismong sambahayan ni Abraham kung saan inusig ng anak ng laman, si Ismael, ang nakababatang anak, si Isaac, na ipinanganak sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. Nagbunga ito ng pagpapalayas sa anak sa laman at sa kanyang ina

na si Agar. Ang sabi ng apostol, "Kung paanong ang ipinanganak ayon sa laman ay umusig sa ipinanganak ayon sa Espiritu, gayon din naman ngayon. Gayon ma'y ano ang sinasabi ng kasulatan? Palayasin mo ang aliping babae at ang kaniyang anak: sapagka't ang anak ng aliping babae ay hindi magmamana kasama ng anak ng babaeng malaya. Kaya nga, mga kapatid, tayo ay hindi mga anak ng alipin." Galacia 4:29-31; Genesis 21:9,10

Isang Espesyal na Paglikha

Si Isaac ay ipinanganak at isinilang sa ilalim ng pambihirang mga kalagayan. Siya ay isang espesyal na nilikha ng kapangyarihan ng Diyos sa sinapupunan ni Sarah. Nilinaw ni Pablo na maging gayon din ang espirituwal na Isaac. Ang espirituwal na uring ito ng parehong mga Hudyo at mga Gentil, na si Kristo Jesus ang ulo nito, ay ipinanganak sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. (Galacia 3:28). Ang isang natatanging "bagong nilikha" ay pinangangalagaan at binuo sa loob ng proteksiyon na sinapupunan ng Sarah Covenant. (2 Corinto 5:17). Inilabas sa unang pagkabuhay-muli, una ang ulo ng ating Panginoong Jesus, at pagkatapos ay ang kaniyang tapat na "katawan" na mga miyembro, ang kumpletong espirituwal na binhi ay magpapala sa

buong sangkatauhan sa panahon ng paghahari ng Mesianikong kaharian ni Kristo. (1 Corinto 12:12,27; Colosas 1:18; Apocalipsis 20:6). Ganito ang sinabi ni Pablo, na “inilagay ng Diyos ang lahat ng bagay sa ilalim ng kanyang [Jesus] mga paa, at ibinigay siya upang maging ulo ng lahat ng bagay sa simbahan, na siyang kanyang katawan, ang kapuspusan niya na pumupuno sa lahat sa lahat.” Efeso 1:22,23

Ang Kristo

Ang mas malaking uri ng Isaac ay dapat na isang sama-sama, espirituwal na binhi na binubuo hindi lamang ng mga Hudyo kundi yaong mula sa lahat ng bansa na may pananampalataya kay Abraham. Itong mga kapatid na ipinanganak sa espiritu kay Kristo ay ang ipinangakong bunga ng isang simbolikong sinapupunan—ang Sarah Covenant of liberty. Sa loob ng makasagisag na sinapupunan na ito ilalabas ang Kristo, ulo at katawan, upang pagpalain ang lahat ng pamilya sa lupa ng isang “Bagong Tipan.” (Jeremias 31:31-34). Ito ay maaaring mahusay na kinakatawan ng ikatlong asawa ni Abraham na si Ketura, na tumutukoy sa isang tipan na mamagitan

sa buong sangkatauhan sa loob ng isang libong taon ng Mesiyantikong kaharian. Hebreo 12:24

Ang “payong” na Abrahamic Covenant ay nagtataglay ng pangako na pagpapalain ang lahat ng bansa sa mundo sa pamamagitan ng espirituwal na binhi kapag ito ay ilabas mula sa Sarah Covenant feature. Ang lahat ng nauukol kay Isaac bilang anak ng pangako ay nakasalalay sa paniniwala ni Sarah na posible para sa Diyos na gawin ang kanyang ipinangako. Gayundin, ang mas dakilang Isaac—ang Kristong ulo at katawan—na ipinanganak at ipinaglihi sa kasalukuyang kapanahunan ng Kristiyano, ay ihahatid sa pamamagitan ng pananampalataya sa walang hanggang kapakinabangan ng lahat. Efeso 2:6-9; 1 Juan 5:4

"Mapalad at banal ang mga nakikibahagi sa unang pagkabuhay na maguli. Ang ikalawang kamatayan ay walang kapangyarihan sa kanila, kundi sila'y magiging mga saserdote ng Dios at ni Cristo, at maghaharing kasama niya sa loob ng isang libong taon." (Apocalipsis 20:6). "Ito ang tipan na aking gagawin sa sangbahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na yaon, sabi ng Panginoon; aking ilalagay ang aking mga kautusan sa kanilang pag-iisip, at isusulat ko sa kanilang mga puso: at ako ay magiging

kanilang Dios, at sila'y magiging aking bayan: At hindi sila magtuturo sa bawa't tao sa kaniyang kapuwa, at bawa't tao sa kaniyang kapatid, na magsasabi, Kilalanin ang Panginoon: sapagka't ako'y makikilala ng lahat, mula sa kaliitliitan hanggang sa pinakadakila. Hebreo 8:10,11